

Hetedhétben: agyam tükörtávtlat, füttyös-dalos napkopásom, halhatatlan múlandóság, tájak terelője én, önnön vérével játszik el. Másfelől a hangokkal, szavakkal művelt „groteszk” játék ebben a kötetben lényeges részelemmé lett. A *Ragok regék* versciklus egészének s ezen túl még sok versnek olvasása győz meg erről.

Ennek nemcsak költői okai, hanem életrajzi vonatkozásai is vannak. A nyelvi kérdések iránt megmutatkozó érdeklődését több dolgozat mutatta már. Kíváncsi a szavak titkaira, eredetükre, ősi alakjukra. A finn nyelv alapos ismerete mondatja vele: „A szó — szana / visszatalál” (*Magyar—finn vers*). Egyik-másik verse tanulmányai körül kibontakozott nyelvi vita visszhangja (*Sok a ság, Tat-gat-nak*). Amiből következően túlbecsüli egyes elemek jelentőségét: „Ragok ragok / arany rögök / rakosgatok / aranyrögöt” (*Ragok regék*).

Isméltető motívum még az, hogy gyerekkorából építi költői világát, s minden versével abból „tisztá kék szilánkokat” tör le. A *Hetedhétben* a tér már a kozmoszig tárgult, de — mint leírta — ezzel arányban nőtt vesztesége is hajdanvolt emlékeiből. (*Szépirodalmi*, 1975.)

LACZKÓ ANDRÁS

CSOHÁNY KÁLMÁN: BERZSENYI-VERSEK III.